

[Adam Møller.]

rerer for forslagsstillerne, på en lidt forkert måde har talt om pressen i al almindelighed. Så vidt jeg har forstået dette forslag, så tilsigter det jo absolut ikke at begrænse pressen i almindelighed i at ytre sig, i at fremføre kritik, i at overvåge, hvad der sker i det offentlige liv, hvad der sker i den offentlige administration osv.

Det, forslaget vender sig imod, er jo udelukkende, når denne pressefrihed misbruges til grove overfald på personer, til indblanding i privatliv, til udbasunerung af ting, som er offentligheden ganske uvedkommende, og hvor den enkelte borger jo ikke har megen mulighed for, således som det har vist sig, at få sine synspunkter frem og få den beskyttelse, som den enkelte borger i et retssamfund må have krav på.

Der er også talt om det idébestemte i pressen, og det er vi da naturligvis alle sammen enige i, men det kunne vel også gå ind i det idébestemte, som en bestyrelse gav som retningslinje til sin redaktion, at den netop ikke skulle blande sig i disse rent private forhold, at den ikke, som der er nævnt eksempler på her og i det materiale, der er tilsendt folketinget fra forskellige organisationer, griber direkte ind over for private personer på en usmagelig måde.

Det er det, vi fra konservativ side gerne vil medvirke til at få en begrænsning af, uden at vi derved på nogen måde vil indskrænke den ytringsfrihed under ansvar, som vi mener bør præge et retssamfund.

Lindholt (FP):

Jeg lyttede med interesse til hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger angående disse meget ophøjede redaktører. Det er jo ligesom om redaktører i dette land tillægges sådan en vis mystisk kraft, altså at de er de eneste bevarere og de eneste, der fører sværdet for ytringsfriheden her i landet. Mon ikke det stort set kan komme ud på det samme, om det var de personer, der sad i bladets bestyrelse, eller det eventuelt var kontorbuddet, der bestemte, hvad der skulle sendes ud gennem avisen? Mon disse redaktører indtager nogen som helst anden stilling i det job, de nu engang har, end vi andre gør, der hvor vi er ansat?

Jens Møller (KrF):

Der er blevet sagt, at vi fra kristeligt folkepartis side med dette forslag ville en hetz mod pressen. Det er der naturligvis ikke på nogen måde tale om. Så kunne man lige så godt kalde det en hetz mod bilisterne, hvis man foreslog, at de skulle have en straf for at køre for stærkt; det er nøjagtig det samme. Der er heller ikke, som hr. Hilmar Baunsgaard er bange for, tale om, at vi ville tvinge pressen til tavshed eller hindre den i kritik af samfundet. Vi er da naturligvis interesserede i, at den har sin frihed til at tale, har sin frihed til også at kritisere samfundet. Det er kun i de tilfælde, hvor der er tale om lovovertrædelser, at dette her kan komme ind. Det vil jeg lige gøre opmærksom på, hvis man ikke skulle være helt klar over det. Og hvis der skulle være fare for, at dette skulle kunne udnyttes til politisk pression over for pressen, så må det være, fordi der er noget i vejen med loven andre steder. Det vil vi meget gerne være med til at se på i et udvalg, for det skulle meget nødig blive resultatet af det, at man lagde bånd på pressens ret til at tale frit om alle ting. Det er jo ikke det, der er tanken med det.

Så er det med de ordentlige blade, der ikke skal rammes, faldet nogle for brystet. Jeg mener ikke — jeg ved ikke, hvad jeg sagde, det kan jeg ikke huske nøjagtigt — det er blevet citeret som jeg sagde: de ordentlige blade skal ikke rammes. Min tanke er naturligvis, at de ordentlige blade ikke vil blive ramt af det, og det, der afgør, om de er ordentlige eller ej, er så, om de bliver ramt eller ej.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.